

Nu ere disse Satter bibeholdt, men med den Forandring, at man har deelt Obersterne i 4 Lønningsclasser, af hvilke den ældste skulde have 3,000 Rd., den næstældste 2,600 Rd. og de to yngste, altsaa Halvbelønningen af Obersterne, 2,200 Rd. om Aaret. Den finansielle Betydning af denne Forholdsregel er, at Obersterne ialt tabe 6,000 Rd. om Aaret, som altsaa er det, Staten vinder, dersom jeg overhovedet turde bruge det Udtryk med Hensyn til en saa uhenigtsmæssig Besparelse; Staten vinder Intet, men tilskyndende vinder Statskassen 6,000 Rd. ved denne Besparelse. Jeg skal med Hensyn til dette Punkt tillade mig at gjentage, hvad jeg tidligere har gjort opmærksom paa, det nemlig, at jeg hverken har foreslaaet dette Thing eller det andet Thing nogen Forbedring i Officerernes Kaar, men har tværtimod strengt at burde holde mig til det Middeltal af Indtægter, som Officererne nu have. Lønningsfacterne ere blevne noget omordnede som Følge af de Forandringer, der ere foretagne igjennem den nye Hærplan, men de ere blevne saaledes omordnede, at Middeltallet af Officerernes Indtægter er forblevet det samme som nu. Medens altsaa de Meniges Kaar ere blevne forbedrede, og medens Underofficerernes Kaar ligeledes ere blevne forbedrede, gaaer mit Forslag kun ud paa, at lade Officerernes Kaar forblive usforandrede, og dog er det kun tilskyndende, at deres Kaar ville forblive ganske usforandrede. Der er en Forringelse, som træder frem, ikke ligefrem i Tal, men som desuagtet vil være følelig, og som er en Følge af, at jeg har samtykket i, at Officererne for Fremtiden kunne bestattes i de Communer, i hvilke de leve. Det er Noget, jeg har anseet stemmende med alle Forhold, og navnlig med Officerclassens Værdighed, at den betaler Stat ligesom Andre, men jeg vilde have Anledning til meget at beklage, at jeg er gaaet ind paa denne i og for sig rigtige Bestemmelse, dersom den skulde have til Følge, at Officerernes Kaar væsentlig forringes. Jeg har løselig beregnet, hvilken Udgift denne Besatning vil kunne med-

føre for Officererne udenfor Kjøbenhavn. Den vil beløbe sig til en Sum af mellem 7—8,000 Rd., men det er ikke urimeligt, at den vil stige høiere. Jeg er her gaaet ud fra, at Besatningen vil være omtrent 2 pCt., men jeg troer, der er Grund til at antage, at den i enkelte Tilfælde vil blive høiere. Det er altsaa en Forringelse i Officerernes Kaar, der kan beløbe sig til en Sum af mellem 7 og 10,000 Rd., som tillægges denne vigtige Embedsklasse mindre end før. Naar nu dertil lægges de 6,000 Rd., som ere fradragne Obersterne ved den Forandring i Lovforslaget, der er foretaget i det andet Thing, vil der altsaa være steet en meget væsentlig Forringelse i Officerernes Kaar. Dette er Noget, jeg ikke kan give mit Minde til. Det forekommer mig, at man ved den sidste Forringelse i deres Kaar, som er foretaget i det andet Thing, ikke tilstrækkeligt har taget Hensyn til Regjeringens Fornødenheder. Det er nemlig kun ved Hjælp af de høiere Officerer, at den foreliggende Hærplan kan ventes gennemført paa en hensigtsvarende Maade. De Pligter, der komme til at paahvile disse, ere af allerførste Vigtighed, ikke alene for Hæren og Forsvarsvæsenet, men ogsaa for Landet i det Hele taget. Jeg kan derfor ikke paa nogen Maade berolige mig ved, at der saaledes foretages en Forringelse i det, som dog virkelig kun gik ud paa at bevare Forholdet aldeles usforandret, saaledes som det hidtil har været. Naar man nu tager Hensyn til, at Mange tillige ville gaae tilbage med Hensyn til deres Indtægter — Noget, hvortil jeg ikke har taget Hensyn —, og naar man tillige tager Hensyn til, at Tjenesten vil blive langt strengere, end den hidtil har været, saa troer jeg, at jeg, naar jeg ikke stiller mine Krav høiere, end her er steet, at befinde mig indenfor Billighedens og Hensigtsmæssighedens Grændser. Jeg skal eksempelvis bemærke, at næsten alle Oberster ville tabe i Indtægter — om end ikke meget — som Følge af den nye Ordning og de af mig foreslaaede Lønningsfacter. Der er adskillige andre Misforhold,